

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 5 listopada 2008 r.

w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o kuratorach sądowych.

Krajowa Rada Sądownictwa pozytywnie ocenia kierunek przedstawionych do zaopiniowania zmian w wyżej wymienionej ustawie. Niewątpliwie mogą się one przyczynić do zwiększenia efektywności pracy kuratorów i sprawniejszego nadzoru nad nią.

Nie jest jednak niezbędnym do realizacji tych tak sprecyzowanych celów przeniesienie uprawnień do powołania kuratora okręgowego z prezesa sądu okręgowego na Ministra Sprawiedliwości (art. 36 ust. 1). Przedstawiony projekt nie zawiera w tym zakresie żadnego uzasadnienia i w istocie trudno je znaleźć.

Ponadto Krajowa Rada Sądownictwa zauważa, że nie jest uzasadnione wprowadzenie zakazu powoływania na funkcję kuratora społecznego osób będących funkcjonariuszami policji lub służby więziennej. Kuratorzy zawodowi wysoko oceniają współpracę z policjantami pełniącymi funkcje kuratorów społecznych, doceniając ich przygotowanie do pracy w środowiskach patologicznych, zdolność do szybkiego i skutecznego reagowania w sytuacjach zagrożenia, których jest coraz więcej. Bardziej istotne wydaje się dookreślenie, że teren ich pracy zawodowej nie może pokrywać się z obszarem działalności w charakterze kuratora społecznego (art. 84 ust. 1 pkt. 3). Celowym natomiast wydaje się wprowadzenie ograniczenia możliwości pełnienia funkcji kuratora społecznego w sądzie rejonowym w sytuacji pokrewieństwa lub powinowactwa z kuratorem zawodowym nadzorującym lub organizującym jego pracę.

Krajowa Rada Sądownictwa zauważa również, że przy okazji tak szerokich zmian ustrojowych należałoby zlikwidować podział kuratorów na wykonujących swe obowiązki w pionie dla dorosłych i w pionie rodzinnym.

Podział taki jest czysto umowny, zaś zważywszy na metodykę pracy kuratora i stosowane środki nie znajduje uzasadnienia. Nie ma bowiem powodów, aby w tym samym miejscu w określonym środowisku, gdzie występujące problemy są wzajemnie ze sobą powiązane, działało dwóch, a czasami więcej kuratorów.

Takie rozwiązanie pozwoliłoby na pogłębienie przez kuratora znajomości środowiska, w którym działa i niepowtarzanie określonych czynności, powodując zmniejszenie obciążenia.

W końcowym efekcie w perspektywie kilku lat umożliwiłoby to ograniczenie zatrudnienia w tej grupie zawodowej.